

Ἐδῶ πωλοῦνται λακτίσματα,

Ἐδῶ πωλοῦνται ραβδισμοί, λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ εὕρης περισσοτέρους ἀγοραστάς, παρὰ διὰ τὸ φαρμακερὸν φυτὸν σου.»

Καὶ ὅμως τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ! Ὁ πρῶτος ἔλεγε πολὺ ὀρθῶς καὶ ὁ δεύτερος εἶχε τὸ ἄδικο! Ἡ κερδοσκοπία τοῦ καπνοῦ ἐπέτυχεν ἀξιόλογα. Οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας οὔτε σατύρας ἔγραψαν κατὰ τοῦ καπνοῦ, οὔτε ρίνας ἔκοψαν, οὔτε ἐδήμευσαν ταμβακοθήκας. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ! Ἐπώλησαν καπνὸν, ἔθηκαν φόρον ἐπὶ τῶν ρίνων, καὶ ἐχάρισαν εἰς τοὺς ποιητὰς ταμβακοθήκας φερούσας ἀδαμαντοκόλλητον τὴν εἰκόνα των. Ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου ἐμπορίου κερδίζουσι περισσότερα τῶν 400 ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος. (Ἀλφόνσος Κάρρ.)

Τὸ ἐπόμενον χάριεν δημοτικὸν ἄσμα, ἐν ᾧ παρίστανται τὰ ὄρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος διαπληκτιζόμενα πρὸς τὰς πεδιάδας καὶ ἐκζητῶντα δι' ἀπειλῶν τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Ἀνδρουτίζου προσκάρως παραιτήσαντος αὐτὰ, ἐποιήθη περὶ τὰ 1789, ὅτε ὁ μεγαλοεργὸς ἀθλητὴς μετὰ πεντακοσίων πολεμιστῶν καταβάς ἀπὸ τῶν ὄρων ἀναπεπταμένως ἔχων τὰς σημάϊας, περιέτριψε νικηφόρος τὴν Στερεάν καὶ τὴν Πελοπόννησον.

Σ. τ. Δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Κλαίνε τὰ μαῦρα τὰ βουνά, παρηγοριὰ δὲν ἔχουν.
Δὲν κλαίνε γιὰ τὸ ψῆλωμα, δὲν κλαίνε γιὰ τὰ χιόνια.
Ἡ Γιόνα λέει τῆς Λιάκουρας, κ' ἡ Λιάκουρα τῆς Γιόνας·
«Βουνὸ πούσαι ψηλότερο, καὶ πλεῖο ψηλ' ἀγναντεύεις,
Ἄνδρουτίζος τί νὰ γίνηκε, ἢ λεβεντιὰ ποῦ νᾶναι;
«Τί νὰ σοῦ πῶ βουνάκι μου, τί νὰ σοῦ πῶ βουνί μου,
«Τὴ λεβεντιὰ τὴ χαίρονται οἱ φωριασμέν' οἱ κἄμποι,
«Στοὺς κἄμπους φένοῦν τὰ σφαχτὰ καὶ ρίχνουν 'ς τὸ σημάδι,
«Τοὺς κἄμπους τοὺς στολιζοῦνε μὲ τούρικα κεφάλια.»
Κ' ἡ Λιάκουρα σὰν τᾶκουσε πολὺ τῆς κακοφάνη.
Τηράει δεξιά, τηράει κερδιά, τηράει κατὰ τὴ Σκάλα,
«Βρὲ κἄμπε ἀρρωστιάτρηκε, βρὲ κἄμπε μαραζάτρη,
«Μὲ τὴ δική μου λεβεντιὰ νὰ στολιστῆς γυρεύεις;
«Γιὰ βγάλε τὰ στολιδιά μου, δός μου τὴ λεβεντιὰ μου,
«Μὴ λυεῖς' ὅλα τὰ χιόνια μου καὶ θάλασσα σὲ κἄμω.»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Νοημοσύνη κυνός.

Ἄνταποκριτὴς τις τοῦ Θεατοῦ, ἐφημερίδος ἐν Λονδίῳ ἐκδιδομένης, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ ἀνέκδοτον τι περιεργότατον περὶ τῆς νοημοσύνης τοῦ κυνός. «Κατὰ τὸ τελευταῖον συμπόσιον τῆς Βρεττανικῆς ἐταιρίας τῆς Γλασκόθης, γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς οὗτος, φίλος μού τις ἠναγχάσθη νὰ ἀπέλθῃ ἐκ Γλασκόθης εἰς Γρηνοκ χάριν ὑποθέσεώς του. Ἐκεῖ φθὰς καὶ διερχόμενος τυχαίως πρὸ ἀρτοποιείου τινός, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ, ἠγόρασε μικρὸν ἄρτον καὶ πρὸ τῆς θύρας ἰστάμενος ἔτρωγεν αὐτόν, ὅτε μέγας τις κύων τὸν ἐπλησίασε καὶ τῷ ἔδωκε σαφῶς νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πολὺ ἐπεθύμει νὰ ἐλάμβανε καὶ αὐτὸς μερίδιόν

τι ἐκ τοῦ μικροῦ ἐκείνου ἄρτου. Τῷ ἔδωκεν ἀμέσως ὁ φίλος μου τεμάχιόν τι, ἠρώτησε δὲ ἐνταυτῷ καὶ τὴν ἀρτοπώλιδα, ἃν ἀνῆκεν εἰς αὐτὴν ὁ κύων. Ὁχι, ἀπεκρίθη αὐτῇ, διέρχεται ὁ μὴ εἰδὼ τὸν περισσότερο καίρὸν τοῦ, ἐπιζητῶν μικρὰ νομίσματα ἀπὸ τοὺς διαβάτας. — Μικρὰ νομίσματα! Καὶ τί τὰ κάμνεις; — Ὡ Κύρια, ἠξέυρει πολὺ καλὰ νὰ τὰ μεταχειρίζεται! ἐμβαίνει εἰς τὸ κατάστημά μου καὶ ἀγοράζει γλυκίσματα. Ὁ φίλος μου ἐπιθυμῶν νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ γεγονότος τούτου, τὸ ὅποιον τῷ ἐφάνετο ἀπίστευτον, ἐξῆλθε τοῦ ἀρτοποιείου καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. Ἄμέσως τὸν ἐπλησίασε τότε ὁ κύων καὶ τῷ ἐξήτει κάτι τι μεθ' ὅλης τῆς εὐγλυκίαιας, ὅσην εἶναι δυνατὸν ν' ἀναπτύξῃ κύων. Ὁ φίλος μου τῷ ἔδωκεν ἡμίσειαν πένναν, τὴν ὁποίαν παραλαβὼν ὁ κύων διηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον ὡς παλαιὸς πελάτης, ὅπου θέσας τοὺς ἐμπροσθίους τοῦ πόδας ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔτεινε πρὸς τὴν ἀρτοπώλιδα τὴν ἡμισίαν πένναν. Ἡ ἀρτοπώλις τῷ προσέφερεν ἓν εἶδος γλυκίσματος, ὁ κύων ὁ μὴ εἰδὼς τοῦτο δὲν ἦτο τῆς ἀρεσκείας του, δὲν ἀφῆκε τὸ νόμισμα, ἀλλὰ τούναντίον ἔτι μάλλον τὸ ἔσφιγγε μεταξὺ τῶν ὀδόντων του. Τότε ἡ ἀρτοπώλις μαντεύουσα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τῷ προσέφερεν ἄλλο εἶδος, τὸ ὅποιον εὐρῶν αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ κύων τῆς ἀρεσκείας του, ἐπλήρωσε καὶ κατεβρόχθισεν εὐσυνειδήτως, μεθ' ὃ ἀπεμακρύνθη ἐν ἡσυχίᾳ. Ἄλλ' ὁ φίλος μου, ὅστις εἶχε μείνει ἐκπληκτος, ἔδωκεν εἰς τὸν κύωνα καὶ νέον νόμισμα, εἶδε δὲ ἐπαναλαμβανομένην ὑπ' αὐτοῦ τὴν αὐτὴν καὶ πάλιν ἐργασίαν. — Εἶναι φανερὸν, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Θεατοῦ, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται κύων πρέπει νὰ κατενόησε, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, τὴν χρησίν τῶν χρημάτων, ὅτι διὰ τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ ἀγοράζῃ ὅ,τι δήποτε κατ' ἐκλογὴν του. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ νόμισμα αὐτὸ τὸ ἐξήτει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ὄχι διὰ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν κύριόν του ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον, ὅστις νὰ τὸν ἐξεγύμνασεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό.

Αἱ παγκόσμιαι ἐκθέσεις.

[Ἐκ τοῦ Année scientifique et industr. par Figuier, 1876.]

Πόλις	Ἔτη	Διάρκεια	Ὀλικὸς ἀριθμὸς Μίσου βροσ τῶν κατ' ἡμέραν εἰσοδῶν	εἰσοδῶν
Λονδίνον	1851	167 ἡμέρ.	6,170,000	36,946.
Παρίσιοι	1855	186 "	4,533,464	24,321.
Λονδίνον	1862	181 "	6,211,103	34,315.
Παρίσιοι	1867	216 "	9,062,965	41,958.
Βιέννη	1873	186 "	7,254,867	39,004.
Φιλαδέλφ.	1876	159 "	9,789,392	61,568.

Ἡ διανομὴ τῆς γῆς.

Μίαν ἡμέραν ὁ Θεὸς ἀπληροκῶς ἐκ τῶν παρὰ τὸν κύριόν του λαῶν, ἀπεπάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς

αὐτὰ καὶ προσεκάλεσε τοὺς λαοὺς νὰ τῷ ὑποβάλλωσι τὰς αἰτήσεις των.

Ἦλθον τὰ ἔθνη ὄλα πρὸ τῆς πόλης τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐζήτησαν ἕκαστον ὅ,τι ἐχρειάζετο.

Ἡ Ἀγγλία βυμβάκιον καὶ ἄσπιλον.

Ἡ Γερμανία πανεπιστήμια καὶ ἱκανοὺς πῖθους ζύθου.

Ἡ Ἰταλία μακαρόνια.

Ὅτε ἦλθεν ἡ σειρά τῆς Ἑλλάδος, εἶπεν αὐτῇ πρὸς τὸν Θεόν·

— Θέλω ὄρατον οὐρανόν.

— Ὅλ τὸν ἔχης.

— Καὶ ἐκλεκτὸν οἶνον.

— Σοὶ παραχωρεῖται.

— Καὶ ἔπειτα μίαν καλὴν κυβέρνησιν.

— ὦ! παραπολλὰ ζητεῖς, ἀνέκραξε μετ' ὀργῆς ὁ Θεός· καταχρᾶσαι τῆς καλωσύνης μου.

Καὶ ἐκλείσει τὴν πόλιν τοῦ οὐρανοῦ.

Μία Μεσολογγίτισσα ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Μεσολογγίου.

Μεσολογγίτισσά τις ἐπιστρέφει οἰκᾶδε φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὴν βαρέλλαν τῆς, ἣν ἐπλήρωσεν ὕδατος ἐκ τοῦ μεγάλου φρέατος. Αἰφνης βόμβα πυροβόλου διελοῦσα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τῆς ἀρπάζει τὴν βαρέλλαν. Ἡ Μεσολογγίτισσα σπέρσασα πρὸς τοὺς Τούρκους ἐμουτζώσεν αὐτοὺς, ἐκτεθειμένη εἰς τὰς σφαίρας καὶ λέγουσα ἀφελῶς· «Κακὸ χρονοὺ νάχετε, μήπως ἔχω ἄλλη βαρέλλα;»

Ἀριθμοί.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1876 ἐβεβαιώθησαν διὰ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων καθ' ὅλον τὸ ἠνωμένον κράτος τῆς μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας γεννήσεις μὲν 1,154,627, θάνατοι δὲ 676,928. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν συναγεται, ὅτι, ἐπὶ χιλίων κατοίκων, αἱ μὲν γεννήσεις πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσιν ὡς 34,8, οἱ δὲ θάνατοι ὡς 20,4. Ὁ ὅλος πληθυσμὸς ἀνέβαιεν εἰς 33,093,439, ἐξ ὧν ὑπὲρ τὰ τρία καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια ἀναλογοῦσιν εἰς τὴν Σκωτίαν, ὑπὲρ δὲ τὰ πέντε ἑκατομμύρια καὶ 250,000 εἰς τὴν Ἰρλανδίαν. Ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴν ὑπερτέρισιν τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν θανάτων, εἶνε 477,699 ψυχαί, ἧτοι ἀνωτέρα τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 91,715. Κατὰ τὸ 1876 μετηνάστευσαν ὀριστικῶς ἐκ τοῦ κράτους 402,601 ἄνθρωποι βρεττανικῆς καταγωγῆς, ἐξ ὧν 53,881, ἧτοι πλέον τοῦ ἡμίσεος, ἀπηλθον εἰς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας, τόσον τῆς Αὐστραλίας, ὅσον καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Ἀλληλογραφία διαβεβαιώσασα ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν ταχυδρομείων κατὰ τὸ ἔτος 1875.

Κατὰ τὸ 1875 διαβεβαιώσθησαν ὑπὸ τῶν ἐλ-

ληνικῶν ταχυδρομείων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν 2,318,878 γράμματα, 1,425,583 ἐφημερίδες καὶ έντυπα καὶ 670,914 ἐπίσημα ἔγγραφα, φάκελλοι καὶ δέσμη, ἧτοι ἐν ὄλῳ 4,415,375. Ταχυδρομικὰ τέλη δὲ εἰσπραχθήσαν δρ. 662,450.57. 520,649 γραμμάτων καὶ ἐφημερίδων τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἰσπραχθήσαν ὑπὸ τῶν ξένων ταχ. γραφείων.

Ἡσκόπε τοῦ Δαμαλά

Δίχως νοῦ, δίχως μυκλά,
Τὰ λιανὰ (φάρια) δὲν ἦθελες,
Τὰ χοντρά ἐγύρευες·
Γύρνα τὸ χειρόμυλο,
Κούνα τ' ἀραπόπουλο.

Λέγεται ὅτι ἐπίσκοπός τις τοῦ Δαμαλά (Τροϊζηνιάς) μὲ ἀλιευτικὸν πλοίαριον πολὺ τῆς βασιλείας μακρυνθεὶς πρὸς ἄγραν μεγάλων ἰχθύων, συνελήφθη ὑπὸ πειρατῶν, καὶ ἄχθεις εἰς Ἀλγερίαν διετάχθη διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς νὰ στρέφῃ χειρόμυλον, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς νὰ κινή βρέφος καὶ νὰ νανουρίζῃ αὐτὸ διὰ νὰ κοιμηθῇ.

Συντήρησις ὁδῶν ἐν Παρισίοις.

Ἐξ ἐκθέσεως τοῦ κ. Βάττελ, δημοτικοῦ συμβούλου τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, ἐξάγομεν τὰς ἐξῆς περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Παρισίοις ὁδῶν. Ἐπὶ τῶν γνωστοτέρων βουλευαρίων ὑπολογίζουσιν ὑπὲρ τὰς 72,000 ἀμάξας. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λιθοστρώτου ἀνέρχεται 5,458,000 τετραγωνικὰ μέτρα, ἀπαιτεῖ δὲ προσωπικὸν 431 ὀδοφυλάκων. Ὁ μέσος ὄρος τῆς ἀξίας ἐνὸς τετραγωνικοῦ μέτρου εἶνε φρ. 20. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν ἐξ ἀσφάλτου ὁδῶν εἶνε 250,000 μέτρα τετραγωνικά. Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1877 ψηφισθεῖσα πίστωσις διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δημοσίων ὁδῶν εἶνε φρ. 6,889,620. Σημειῶ χάριν περιεργείας, ὅτι ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1877 ψηφισθεῖσα πίστωσις διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τοῦ δήμου Ἀθηναίων (ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν χωριῶν) εἶνε δρ. 23,000! Ἡ δὲ ἐν τῷ τοῦ ἔτους 1876 ἦτο δρ. 18,000!

Εἰς Ἀναγνώστης.

«Σαλπικητῆς στρατὸν ἐπισυνάγων, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐβόα· μὴ κτείνετέ με, ὦ ἄνδρες, εἰκῆ καὶ μάτην! Οὐδένα γὰρ ὑμῶν ἀπέκτεινα! Πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου, οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν· διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ, ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος πολεμεῖν, τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγείρεις.»

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. Σ. 271, στ. 6', στίχ. 16" διορθωτέον· «ἐπίμονος» ἀντὶ «ἐπίμων».